

Приказка за Градината(3) – за изсмиването

 truden.truden.com/126.html

Труден

23.12.2008

Седял си Бог на средата на полянката и търпеливо чакал утре, за да продължим тази приказка...

Ето че вече е утре и можем да продължим.

„Какво?“ – чакайте, че Бог нещо иска да ми изсмее.

Смехувам си с него....

Още си смехувам...

ОК (това на Български значи нещо като „добре“), ясно...

Има малко объркване между нашето говорене и смехуването на Бог.

Вярно е, че сега не е утре, ами е днес, но днес вчера беше утре.

Това обясних на Бог, но той ми изсмия, че днес няма минало време, а само сегашно, което прави невъзможно днес вчера да е БИЛО утре.

Аз се опитвам да му изсмея, че няма значение дали сме утре или днес, щом е време за приказката, но той настоява че приказката може да бъде продължена само утре.

„Ама утре никога няма да стане днес...“ – изсмях му аз.

„Тогава трябва да се изсмиваш правилно, за да не стават грешки – ми каза Бог – Ако трябва да чакам утре, за да дойда в приказката ви, никога няма да ме дочакате“

Съгласих се, че в така изсмяната мисъл има Божия Истина, и сега ще ви помоля да се върнем на мястото, където приказката завършва по този грешно казан начин.

Там където е написано: „Бог останал сам на поляната, търпеливо чакайки утре, за да продължим приказката.“ да се чете – „Бог останал сам на поляната, НЕтърпеливо

чакайки днес, за да продължим приказката.“ (естествено не можем „търпеливо да чакаме днес“, защото днес вече е днес...)

Не! Май трябва да махнем „чакайки“, защото днес не се чака. ...Искам да кажа, че не чакаме днес. ...М-м-м, не искам да кажа, че хората вече не чакат днес... Не, това не може да се каже, а трябва да се изсмее, или поне да се поставят кавички.

Исках (и все още искам) да изсмея това: „Не! Май трябва да махнем „чакайки“, защото „днес“ не се чака.“ (Сега някой да не вземе да чака май, че да махне „чакайки“, защото приказката не може да чака до май.)

Моля да бъда извинен от езиковедите, ако неправилно поставям кавичките, ама и те неправилно се наричат „езиковЕди“. Правилно е „езиковОди“, ако твърдят, че водят езика. Но ако се водят по езика, трябва да се наричат „езиководени“.

Това няма значение.

Всъщност има значение... но няма значение.

И така, разбрахме се, че приказката продължава само днес.

Та ако мислите, че е днес, не чакайте приказката.

Не...

Искам да кажа че няма нужда да чакате, защото вече е днес... а щом е днес, е време за приказката.

Ох, кога ще спрем да изговаряме думите, вместо да ги изсмиваме?

Виждате колко е трудно да се разказва приказка за Бог, който не изговаря думи, а изсмива мисли.

Той е прав да прави това, защото само изсмиването се разбира на всички езици, ама и в изсмиването има разлика...

Представете си как се изсмиват на английски...

Чакайте да ви покажа...

Ето така се изсмиват на Английски:

А така на Руски:

А така на Български:

Има разлика нали?

И сега си представете ако трябва да се преведе българското изсмиване на английски...

Ще звъннат на 911.

А ако английското изсмиване се преведе на български, ще въртнем пръст на слепоочието си.

Обратно (напред) към приказката...

Махаме „чакайки“ и четем това: „Бог останал сам на поляната, нетърпеливо днес, за да продължим приказката.“

Не...

Има литературна непълнота... Кое то води до езиководите.

Ще го променим така: „Бог останал сам на поляната – нетърпеливо днес.“

Махаме „за да продължим приказката“, защото вече се разбрахме, че тя продължава днес.

Значи въпросното изсмиване да се чете така:

„Бог останал сам на поляната – нетърпеливо днес.“

М-м-м... (това м-м-м... е като онова м-м-м... от приятен вкус в устата)

Получи се почти като завършек на стихотворение.

Ама в случая е едва началото на приказката.

Та, продължаваме приказката.

Бог останал сам на поляната – нетърпеливо днес.

Няма да казвам лека нощ, защото сега е ден, и няма пак да ви казвам да не се плашите от тази усмивка 😊 защото вече го знаете.

Днес ще продължим приказката.

Това е!

Няма нужда да чакате днес („днес“) защото вече е днес.

...Сега искам да прекъсна приказката, ама как да кажа, че ще продължи не днес, ами днес....

Ще се разбера така: аз ще ви изсмея „очаквайте продължение на приказката днес“, а вие ще знаете, че продължението не е днес, ами днес.

И така, мили дечица, очаквайте продължение на приказката днес.